

Ta näitas mulle eluvee jõge.

Ilm 22:1

Kas ka sinule on seda jõge näidatud? Selle vesi on seesama, millest Jeesus rääkis Samaaria naisele Sühhari kaevu juures: „Kes iganes joob vett, mille mina talle annan, ei janune enam iialgi, vaid vesi, mille mina talle annan, saab tema sees igavesse ellu voolavaks allikaks.“ Jh 4:14.

Teisest piiblikohast ilmneb, mida tähendab sellest joomine. Jeesus ütleb: „Kes minusse usub, see ei janune enam iialgi.“ Jh 6:35. Jeesuse veest joo-mine on seesama kui Jeesusesse uskumine, nimelt, et Ta on see, kes päästab meid pattudest ja igavesest surmast. Niisiis on Jeesuse vesi Tema evangeelium armust ja andekssaamisest. Seda vett antakse siin maa peal ja seda peame ka maa peal jooma, et meil oleks siit lahkudes igavene elu.

Lisaks öeldakse selle jõe kohta, et „see saab alguse Jumala ja Talle troonist“. See tähendab, et jõe algus pole inimestest. Evangeelium on Jumalast.

Keegi meist ei ole selle mõtte peale tulnud, et paluda Jumalalt päästjat ega saada vaimulikust surmast äratatud. Surnud ei palu midagi. Kogu pääste on Jumala oma mõttest ja otsusest pärit.

Jõe vesi on iseeneses „särav kui mägikristall“, kuna see on Jumala oma tegu. Kui me midagi meie oma tegudest evangeeliumi puhtasse vette seome, siis see enam ei sära, vaid saab hoopis mürgiseks, sest Jumala evangeelium on püha, nagu Jumal ise ega talu meie poolt midagi lisa. Meie saame vaid juua Jumala armuvett sellisena kui Ta on seda meile andnud ja olla selle läbi igavesti õndsad.

Kallis Elujõgi, suur on Sinu vägi.

Igavesti Sa seisad muutmata.

Haiged teed Sa terveks, kurvad hinged rõõmsaks.

Nii ka minule andsid tervise.

Kui mu surnud süda esmalt märkas seda,

siis sest ajast hing kiidab järjest Sind.

Siioni Kannel 8:4-6